

СКЛАДИ КОМАНД:

ФК «ДИНАМО»

(Київ, Україна)
Воротарі:

- № . . КУЄПОВ Ігор
№ . . МАРГІНКЕНАС Вальдемар

Захисники:

- № . . ЛУЖНИЙ Олег
№ . . АЛЕКСАНЕНКОВ Андрій
№ . . МОРОЗ Юрій
№ . . ШМАТОВАЛЕНКО Сергій
№ . . ЦВЕИБА Ахрік
№ . . АНЕНКОВ Андрій

Півзахисники:

- № . . ЯКОВЕНКО Павло
№ . . КОВАЛЕЦЬ Сергій
№ . . ЗАЄЦЬ Сергій
№ . . БЕЦА Сергій
№ . . МОРОЗ Віктор
№ . . ЮРЧЕНКО Микола

Нападаючі:

- № . . САЛЕНКО Олег
№ . . ШАРАН Володимир
№ . . ГРИЦИНА Юрій
№ . . МАТВЄЄВ Олег

Головний тренер — А. ПУЗАЧ

ФК «БЕНФІКА»

(Лісабон, Португалія)
Воротарі:

- № . . СІЛВІНУ Лоуру
№ . . БЕНТУ

Захисники:

- № . . КАРЛУШ Жозе
№ . . ВЕЛОЗУ Антоніо
№ . . ВІЛЬЯМ (Бразилія)
№ . . ШВАРЦ Стефан (Швеція)
№ . . КУЛЬКОВ Василь (Росія)

Півзахисники:

- № . . ПАНЕЙРА Віктор
№ . . ПАШЕКУ Антоніу
№ . . ТЕРН Йонас (Швеція)
№ . . САНЧЕС (Болівія)
№ . . МАДЕЙРА Пауло (Ангола)

Нападаючі:

- № . . МАГНУССОН Матс (Швеція)
№ . . ІСАЙАС (Бразилія)
№ . . БРІТУ Сезар (Бразилія)
№ . . ЮРАН Сергій (Україна)
№ . . АГУАШ Руй

Головний тренер —
СВЕЙ ЙОРАН Еріксон

Рахунок матчу:

Автори голів:

Судді:

Дрогобицька міська друкарня, 1991 р. Зам. № 3348—4000

ФЕДЕРАЦІЯ ФУТБОЛУ УКРАЇНИ

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ СТАДІОН

М. КИЇВ

КУБОК ЄВРОПЕЙСЬКИХ ЧЕМПІОНІВ

ФУТБОЛ

27 ЛИСТОПАДА

ФК «ДИНАМО» — ФК «БЕНФІКА»

(Київ, Україна) — (Португалія)

Початок о 19 год.

ФК «БЕНФІКА» (ЛІСАБОН)

Клуб засновано 28 лютого 1904 року.

Чемпіон Португалії 1936, 1937, 1938, 1942, 1943, 1945, 1950, 1955, 1957, 1960, 1961, 1963, 1964, 1965, 1967, 1968, 1969, 1971, 1972, 1973, 1975, 1976, 1977, 1981, 1983, 1984, 1987, 1989, 1991 рр.

Володар Кубка Португалії 1930, 1932, 1935, 1940, 1943, 1944, 1949, 1951, 1952, 1953, 1955, 1957, 1959, 1962, 1964, 1969, 1970, 1972, 1980, 1981, 1983, 1985, 1986, 1987 рр.

Володар Кубка європейських чемпіонів 1961, 1962 рр., фіналіст — 1963, 1965, 1968, 1988, 1990 рр.

Фіналіст розіграшу Кубка УЄФА 1983 року.

Кольори клубу червоно-білі.

Грає на стадіоні «Да Луш» — 120000 місць.

Найвідоміші Гравці: Ейсебіу, Гер-

мано, Нето, Аугусто, Агуаш, Колуна, Сімоеш, Торрес Бенту, Еуріку, Шеу, Нене, Шалана, Філіпович, Діамантіно. Кращий бомбардир у європейських турнірах Ейсебіу, — 57 голів.

У європейських клубних турнірах «Бенфіка» брала участь 33 рази. Провела 183 матчі: 91 виграла, 49 програла, 43 нічиїх. Різниця м'ячів — 291—163.

Зустрічі з радянськими командами:

«Торпедо» (Москва) — «Бенфіка» (1-16 фіналу розіграшу Кубка європейських чемпіонів 1977—1978 рр.) — 0:0, 0:0 (по пенальті — 1:4), «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Бенфіка» (Лісабон) — (1-4 фіналу КЄЧ 1989—1990 рр.) — 0:3, 0:1.

І міжнародний матч: «Атлетіко» — (Мадрид) 7—3.

КУБОК ЧЕМПІОНІВ (ФІНАЛ)

1961 р. — «Бенфіка» — «Барселона» (Іспанія) — 3:2 (Берн).

1962 р. — «Бенфіка» — «Реал» («Іспанія») — 5:3 (Амстердам).

1963 р. — «Мілан» (Італія) — «Бенфіка» — 2:1 (Лондон).

1965 р. — ІНТЕР (Італія) — «Бенфіка» — 1:0 (Мілан).

1968 р. — «Манчестер Юнайтед» — «Бенфіка» — 4:1 (Лондон).

1988 р. — «Ейндховен» (Нідерлан-

ди)) — «Бенфіка» — 0:0 (по пенальті 6:5).

1990 р. — «Мілан» (Італія) — «Бенфіка» — 1:0.

ВСЬОГО В КУБКУ ЧЕМПІОНІВ: У-22, І-127, в-66, н-26, п-35 м-257-134 КУБОК УЄФА (фінал)

1983 р. — «Андерлехт» (Бельгія) — «Бенфіка» — 1:0, 1:1.

МІЖКОНТИНЕНТАЛЬНИЙ КУБОК:

1961 р. — «Пеньяроль» (Уругвай) — «Бенфіка» — 0:1, 2:1, 5:0.

БРАЗИЛЬСЬКА ТЕХНІКА, АНГЛІЙСЬКИЙ ВАРІАНТ ТА СТИЛЮ РЕТРО — УСЕ ЦЕ «БЕНІФІКА»!

Серед ведучих футбольних держав світу навряд чи знайдеться країна, в якій так сильно панувала б на протязі великого часу одна команда — еталон національного футболу Португалії — «Бенфіка» із Лі-29-разовий чемпіон Португалії, 24-районний володар кубка країни, футбольний клуб «Бенфіка» із Лісабона

був заснований 28 лютого 1904 р. португальським бізнесменом італійського походження — ДАМІО.

Тривалий час явної переваги над головними конкурентами (командами «Порто» та «Спортінг») в неї не було. Перший успіх до «Бенфіки» прийшов тільки в 1930 році, коли вона здобула Кубок Португалії, а в 1936 році вперше завойовує

чемпіонський титул. Та ситуація докорінно змінилася в 60-і роки, коли вона 8 разів виграла титул чемпіона Португалії, тричі здобувала Кубок Країни, двічі виграла Кубок Чемпіонів, ще тричі виступала в фіналі Кубка Чемпіонів. Справжній триумф! Секрет успіху «Бенфіки» в ці роки в селекційній, пошуковій роботі лісабонського клубу в країнах Португальської колонії—Анголі, Мозамбіку та ін. Одним з таких селекціонерів «Бенфіки» в ці роки був один з тренерів колишньої збірної Бразилії — Глорія. Саме його великому футбольному таланту провидця були знайдені в цих країнах гравці, які принесли світову славу «Бенфіці» — Аугусто, Агуаш, Колуна. Самою більшою знахідкою Глорії став Ейсебіу, який став ерою лісабонського клубу. З іменем Ейсебіу пов'язані виграші «Бенфікою» кубків чемпіонів, а також здобуття збірою Португалією бронзових нагород чемпіонату світу в Англії в 1966 році. Прославився Ейсебіу й сам.

В 1965 році він стає кращим гравцем Європи — здобуває «Золотий м'яч», а також в 1968 році та 1973 році стає кращим бомбардиром Європи — здобуває призи «Золота Бутса» та заради справедливості, необхідно відзначити, що успіхи «Бенфіки» пов'язані з її наставником — угорцем Бели Кутмана. Саме під його керівництвом «Бенфіка» здобула світове визнання. Вичерпавши себе, угорець Бела Кутман пішов в уругвайський «Пеньяроль» в 1962 році. Пізніше зірка «Бенфіки» поступово тускне. Вже тричі — в 1966, 1970 і 1977 роках лісабонський клуб поступається в чемпіонаті «Спортінгу», менш успішно виступає й в міжнародних турнірах.

Ці невдачі породжують тренерську чехарду. Дивно, але в цей час, наче зговорившись, всі португальські клуби починають запрошувати наставників з-за кордону.

З початку 70-х років протягом майже десятиріччя в команді працювали англійські тренери — Хеген, Уільсон, Мортімор і югослав Павіч. Кожний, зрозуміло в рамках своєї концепції прищеплював гравцям риси британського футболу. Поступово із високотехнічної, м'якої імпрровізаційної гри стиль «Бенфіки» вибирає риси обачливості, фізичного тиску та сили, та міжнародна репутація поліпшення не зазнавала. Нищівна поразка в Кубку чемпіонів в Лісабоні в присутності 120 тис. глядачів 1:4 від «Ліверпуля» стала зрозумілою, що ставка на англійський варіант себе не виправдала, хоча й команда продовжувала перемагати в себе в чемпіонаті. Хоча від послуг таких тренерів, як угорець Бароті, швед Еріксон, Чернаї з ФРН, датчанин Скувдаль не відмовлялись. Кожен з них по своєму «ліпив» «Бенфіку». Найбільше пощастило Еріксону — шведу, котрий вивів «червоно-білих» в 1983 році у фінал розіграшу Кубка УЄФА, (де поступилися бельгійському «Андерлехту» 0:1, 1:1). Далі командою керував єдиний з португальців, хто стояв біля керма «Бенфіки» — Жозе Антоніу Олівейра, котрому вдалось прищепити гравцям риси ретро. Та раптом на перші ролі в країні вийшов головний конкурент «Бенфіки» останніх років — «Порто». Завдяки розумній фінансовій політиці. «Порто» зумів перехопити у «Бенфіки» з під носа кількох талановитих виконавців. Та минулорічна перемога «червоно-білих» в останній першості прихильниками кубку розцінюється, як поворот до славного минулого, що і підтвердив вихід «Бенфіки» в фінал Кубка Чемпіонів в 1990 році.

ПОРТУГАЛЬСЬКИЙ ФУТБОЛ

Характеризуючи португальський футбол, тренер, збірної Жуліо Перейра сказав: «Ви подивіться на клубні команди. Навіть у складі найтитлованішої з них — «Бенфіки» більше половина складу представляють гравці інших країн. Зрозуміти досвідченого фахівця не важко.

Коли останнім часом юнацький футбол Португалії зробив помітний крок уперед, першій збірній з часів Ейсебіо ніяк не вдається вийти на визнання. Одна з головних причин — величезна кількість легионерів, що виступають у клубних командах Португалії. Нині таких футболістів — 104, причому за 100 гравців виступають в клубах вищої ліги португальського футболу. Серед них більшу долю складають Бразильці — 62 гравця! Португальське законодавство прирівнює бразильців (Бразилія колишня колонія Португалії) до громадян своєї країни, даючи без ускладнень їм громадянство, що допомагає клубам легко реєструвати їх, як національних гравців. Крім того, адаптація бразильців в португальських клубах проходить швидко через відсутність язикового бар'єру, а також ігрового стилю португальського футболу — технічного з імпровізацією.

Інші гравці представляють 23 країни світу.

На думку португальської преси, серед іноземних гравців явно мало футболістів екстра-класу-професіоналів, які не змогли заключити вигідний контракт з італійськими, іспанськими чи французькими клубами.

Деякі з чужоземних гравців розглядають Португалію, як адаптацію до європейського футболу.

В Португалії є клуби, що виставляють на календарні матчі чемпіонату не більше 2—3 національних гравця. А клуб «Фаренсе» із Фару

встановив рекорд, в складі якого виступають аж 15 іноземних футболістів — 11 з них бразильці. Дуже насичені склади іноземними гравцями, такими командами, як «Спортінг», «Вітторія» і навіть «Бенфіка».

Португальські газетчики підраховали, що в португальському футболі усіх ліг виступає 264 іноземних гравців!

Дякні фахівці стверджують, що якщо положення справ в португальському футболі не зміниться, то він може прийти в упадок. Адже Гра більшість клубів, де більшість складають ландскнехти, вельми відрізняються від стилю типового для португальського футболу, головними рисами, якого є: м'яка робота з м'ячем, віртуозна техніка, швидкий короткий пас. У такий спосіб втрачається національний футбольний колорит.

Тим часом юнацький португальський футбол не злеті. Чемпіони світу, віце-чемпіони Європи — такий доробок молодих футбольних талантів Португалії.

Португальським Марадоною називають свого кумира — Пауло Футре. (повне ім'я — Пауло Жоржи душ Сантуш Футре). Народився Пауло 28 лютого 1966 року. Пройшовши національні збірні юнаків, Пауло вже в 17! років дебютував в збірній — раніше ніж в основному складі свого клубу.

Свій перший контракт заключив з «Спортінгом», (Лісабон), але в 1984 році відбув в «Порто» в обмін на гравців збірної — Соузу і Жайме Пашеку. В складі «Порто» став володарем в 1987 році 3-х кубків — чемпіонів, суперкубку, міжконтинентального. Далі мільйонний контракт з іспанським клубом — «Атлетіко» (МАДРІД), де виступає й по нині.

ЖЕРЕБ КИНУТО

Уперше в історії змагань за чемпіонський кубок четвертьфінальні та півфінальні стадії об'єднано. Вісім команд, що продовжать боротьбу розбито на дві групи.

ГРУПА А: «Црвена звезда» (Югославія), «Андерлехт» (Бельгія), «Панатінаїкос» (Греція), «Сампдорія» (Італія).
ГРУПА Б: «Спарта» (Чехословаччина), «Динамо» (Київ, Україна), «Бенфіка» (Португалія), «Барселона» (Іспанія).

КАЛЕНДАР ІГОР

ГРУПА Б:

27.11.1991 р.
«ДИНАМО» (Київ) — «БЕНФІКА»
«БАРСЕЛОНА» — «СПАРТА»
11.12.1991 р.
«СПАРТА» — «ДИНАМО» (Київ)
«БЕНФІКА» — «БАРСЕЛОНА»
04.03.1992 р.
«БЕНФІКА» — «СПАРТА»
«ДИНАМО» (Київ) — «БАРСЕЛОНА»
18.03.1992 р.
«СПАРТА» — «БЕНФІКА»
«БАРСЕЛОНА» — «ДИНАМО» (Київ)
01.04.1992 р.
«БЕНФІКА» — «ДИНАМО» (Київ)
«СПАРТА» — «БАРСЕЛОНА»
15.04.1992 р.
«ДИНАМО» (Київ) — «СПАРТА»
«БАРСЕЛОНА» — «БЕНФІКА»

ГРУПА А:

27.11.1991 р.
«АНДЕРЛЕХТ» — «ПАНАТІНАЙКОС»
«САМПДОРІЯ» — «Црвена звезда»
11.12.1991 р.
«Црвена звезда» — «АНДЕРЛЕХТ»
«ПАНАТІНАЙКОС» — «САМПДОРІЯ»
04.03.1992 р.
«ПАНАТІНАЙКОС» — «Црвена звезда»
«АНДЕРЛЕХТ» — «САМПДОРІЯ»
18.03.1992 р.
«Црвена звезда» — «ПАНАТІНАЙКОС»
«САМПДОРІЯ» — «АНДЕРЛЕХТ»
01.04.1992 р.
«ПАНАТІНАЙКОС» — «АНДЕРЛЕХТ»
«Црвена звезда» — «САМПДОРІЯ»
15.04.1992 р.
«АНДЕРЛЕХТ» — «ЦРВЕНА ЗВЕЗДА»
«САМПДОРІЯ» — «ПАНАТІНАЙКОС»

**«ДИНАМО» (Київ) в КУБКУ
ЧЕМПІОНІВ:**

Серед радянських команд:

	У	І	В	Н	П	М'ячі	О
1. «Динамо» (Київ)	10	52	28	11	13	72—42	67
2. «СПАРТАК» (Москва)	4	20	8	5	7	29—20	21

КУБОК ЧЕМПІОНІВ (1991—1992 р.р.)

«ДИНАМО» (Київ) — «ХІК» (Фінляндія) 3:0, 1:0

«ДИНАМО» (Київ) — «БРОНДБЮ» (Данія) 1:1, 1:0

На 27.11.1991р.

	У	І	В	Н	П	М'ячі	О
«ДИНАМО» (Київ)	11	56	31	12	13	78—43	74

СЕРЕД ЗАРУБІЖНИХ КОМАНД

	У	І	В	Н	П	М'ячі	О
1. «РЕАЛ» (Іспанія)	26	171	101	26	44	401—186	228
2. «БЕНФІКА» (Португалія)	21	123	63	25	35	244—132	151
3. «БАВАРІЯ» (Німеччина)	13	94	58	18	18	210—87	134
13. «ДИНАМО» (Київ)	11	56	31	12	13	78—43	74

— В 10 розіграшах Кубка Чемпіонів «Динамо» (Київ) використав 67 гравців.

— Рекорд серед радянських гравців по кількості матчів в Кубку Чемпіонів — киянин Олег Блохін — 43 матчі.

— Рекорд результативності серед радянських футболістів в Кубку чемпіонів належить Олегу Блохіну — 11 м'ячів.

— Список кращих бомбардирів у

київських «динамівців» в Кубку чемпіонів виглядає так:

1. Олег Блохін — 11 голів.
2. Леонід Буряк — 9 голів.
3. Володимир Євтушенко — 6 голів.
4. Володимир Онищенко — 5 голів.
5. Анатолій Пузач — 5 голів.
6. Віктор Колотов — 4 гола.
7. Володимир Мунтян — 4 гола.
8. Анатолій Бишовець, Олексій Михайличенко, Петро Слободян, Павло Яковенко — по 3 гола.

НАИБІЛЬШИЙ УСПІХ

1/2 (півфінал) КЄЧ (1977 р.):
«Боруссія» (ФРН) — «Динамо» (Київ) — 2:0, 0:1.

1/2 (півфінал) КЄЧ (1987 р.):
«Динамо» (Київ) — «Порто» (Португалія) — 1:2, 1:2.

**КУБОК ЧЕМПІОНІВ
(1991—1992 рр.)**

1/16 ФІНАЛУ: «Динамо» (Київ) — «ХІК» (Фінляндія) — 3:0, 1:0.
1/8 ФІНАЛУ: «БРОНДБЮ» (Данія) — «ДИНАМО» (Київ) — 0:1, 1:1.

1/8 ФІНАЛУ:

- «Брондбю» (Данія) — «Динамо» (Київ, Україна) — 0:1 (1:1)
- «Геттерборг» (Швеція) — «Панатінаїкос» (Греція) — 2:2 (0:2)
- «Спарта» (Чехословаччина) — «Марсель» (Франція) — 2:1 (2:3)
- «Андерлехт» (Бельгія) — «Ейндховен» (Голландія) — 2:0 (0:0)
- «Сампдорія» (Італія) — «Гонвед» (Угорщина) — 3:1 (1:2),
- «Кайзерслаутерн» (Німеччина) — «Барселока» (Іспанія) — 3:1 (0:3)
- «Аполлон» (Кіпр) — «Црвена звезда» (Югославія) — 0:2 (1:3)
- «Арсенал» (Англія) — «Бенфіка» (Португалія) — 1:3 у додатковий час (1:1).

**ФІНАЛ — 20 ТРАВНЯ 1992 РОКУ
В ЛОНДОНІ НА СТАДІОНІ «УЕМБЛІ»
КУБОК ЧЕМПІОНІВ
27.11.1991 р.**

ЗНАЙОМТЕСЬ «БЕНФІКА»-91

НАПАДАЮЧІ:

— Матс Магнуссон (швед). Значною мірою визначає тактику гри «Бенфіки» в нападі. Височезний (до 190 см), він здатен потужно трощити суперників за рахунок сили та не тільки. Він запросто йде на обігрування, відмінно починається у верховій грі, чимало м'ячів забиває ударами головою, відмінно б'є з обох ніг. Найуніверсальніший гравець «Бенфіки», природжений бомбардир. Своєю манерою гри додає «Бенфіці», жорсткості, мобільності, взявши від неї тонку гру в пас.

— Ісайас (бразилець) — віртуозна техніка, кошача, м'яка робота з м'ячем, вміння зіграти на випередження.

— Сергій Юран (Українець) — прийшов у команду в 1990 році.. Своєрідний дриблінг, висока стартова швидкість, та недостатня чітка взаємодія з партнерами. Кращий бомбардир «Бенфіки» в нинішньому розіграші Кубка чемпіонів — 5 голів.

— Сезар Бріту (португалець) — гравець збірної. Діє раціонально, розважливо, володіє підступними ударами.

— Руй Агуаш (португалець) — гравець збірної, Бразильська техніка, британська непоступливість, відмінне відчуття гольової позиції.

Головний тренер — Євєн Горан Єріксон (швед) — 43 роки. Відкрив Європі маловідомий «Геттерборг», який двічі вигравав Кубок УЕФА, пізніше очолював італійську «Фіорентіну».

Його кредо в «Бенфіні» і «За будь-якої тактичної схеми» (1-4-4-2 на виїзді та 1-4-3-3 в себе) основні завдання докладаються на середню лінію. Вона не лише конструє атаки, а й у випадку втрати м'яча першою вступає в боротьбу.

ВОРОТАРІ — Лоуро Сілвіну (Португалець). Гравець збірної Португалії. Він надійний у грі на лінії, але не уникає помилок при перехопленнях. 32 роки.

Бенту (Португалець) — дублер Сілвіну, Розміняв четвертий десяток — 33 роки.

ЗАХИСНИКИ — Жозе Карлуш (Португалець) — надто щіпкий, любить контратаки.

— Антоніу Велозу (португалець) — ветеран команди сильний у відборі м'яча та недостатньо швидкий, гравець збірної. 34 роки.

— Вільям (бразилець) — природжене відчуття позиції з традиційною бразильською технікою.

— Стефан Шварц (швед) — надто жорсткий і відчайдушний.

— Василь Кульков (росіянин) — висунутий захисник атакуючого плану.

ПІВЗАХИСНИКИ:

— Віктор Панейра (португалець) — один з кращих атакуючих півзахисників. Вміє вчасно з'явитись в штрафній площадці суперника. Результативність гри Панейри залежить часто від настрою, часом не вистачає стабільності. 25 років.

— Антоніу Пашеку (португалець) — не завжди грає, але як настоящий професіонал часто з'являється в основному складі.

— Йонас Терн (швед) — гравець збірної Швеції. Прийшов в «Бенфіку» в середині 1989 року з «Мальме». Не такий технічний, але мотор команди. Витривалість Терна просто дивує. не дає забити, та забиває сам. Надзвичайно мобільний.

— Санчес (болівієць). Здобуває місце в основному складі «Бенфіки». Взривний і непередбачувальний на полі.

— Пауло Мадейра (анголець). Напрочуд вдало вписався в основний склад «Бенфіки».